

Ngai Vàng Của Hoàng Đế

Chương 97 : Chương 97: Các người nghiên cứu ngu như lợn ấy

Helen và Ehas đang chuyên tâm nghiên cứu mỳ ăn liền, bị tiếng thét của Hoàng làm giật mình khiến cốc mỳ rơi xuống đổ tung tóe xuống sàn. Ehas bị nguyên phần nước nóng dầy văng trúng lên người, kêu la còn hơn bị cắt cổ, tức tối nhìn sang tính cự nự thì gặp ánh mắt lạnh tanh của Hoàng, liền lập tức ngậm họng lặng sang chỗ khác ngay tắp lự.

Hoàng bước tới đá văng đi mấy cốc mỳ còn lại chưa dùng, đồng thời đạp Ehas ra chỗ khác, lúc này máu nóng trong người hắn đã bốc lên rất cao, chủ yếu là do điên tiết khi nghịch ngu đi gửi cái thứ kia làm muốn suýt nữa nổ mẹ nó mũi. Helen không cưỡng quít như Ehas, nhưng cũng cảm thấy hơi xấu hổ khi chỗ ở của mình bị học viên xỉa xối thẳng mặt như vậy. Cô ta dùng nguyên lực để vén vén mấy chỗ bừa bãi trước mặt, có điều hành động này càng làm Hoàng nổi khùng, hắn chộp lấy tay Helen rồi rít lên muốn điếc tai:

- Dọn dẹp cho đàng hoàng vào, đừng có mà làm kiểu ấy, tôi không thể ở trong cái bãi rác này được.

Hoàng không phải là mấy tên cuồng sạch sẽ, nhưng phải ở trong cái nơi bẩn tới mức đi lung tung cũng đạp phải cứt thì rõ ràng đã vượt quá sự chịu đựng của hắn, không thể nào chấp nhận được. Hoàng không coi mình là học viên tại đây mà giống như một khách du lịch, thành ra hắn hoàn toàn không có một chút sợ sệt nào với các giáo sư, nhất là với mấy giáo sư hơi đơ đơ như Helen, cho nên mới dám quát tháo âm âm như vậy.

Ehas thấy thằng này sắp sửa phát điên tới nơi, mặt sợ cắt không còn hột máu, lật đật đứng dậy lau dọn đồng mỳ đang vương vãi dưới sàn, không dám mở miệng hó hé một tiếng. Helen thì vẫn còn hơi tần ngần chưa biết làm gì, Hoàng thấy vậy thì tiến lại gần ra lệnh luôn:

- Đầu tiên là sắp xếp lại cái đồng giấy tờ quanh chỗ của cô đi, cái nào không dùng thì vứt, cô là giáo sư chứ không phải bọn buôn ve chai mà trữ lăm giấy vụn như thế.

Hoàng vừa nói vừa kéo tay Helen đi về phía bên kia phòng, đồng thời chỉ vào đồng tài liệu chất cao như núi trước mặt, tác phong y hệt chủ nhà ra lệnh cho người hầu. Tất nhiên Hoàng không phải đứng đó chỉ tay năm ngón, hẳn cũng lao đầu vào đồng bừa bãi trước mặt luôn. Đến nước này thì đúng là làm Helen không thể nào đứng chờ được, cô ta ngó qua ngó lại hai học viên của mình một hồi rồi cũng im lặng cầm cúi phân loại đám tài liệu trong phòng.

Công cuộc dọn dẹp này diễn ra khá yên ắng, chỉ có là lâu lâu Hoàng sẽ thét lên vài câu cảm thán rất có hình tượng thí dụ như: “con mẹ nó”, “tiên sư nhà nó” hoặc “đậu xanh & rau má cả lò chúng nó”... cũng như quay sang chửi bới cả Ethas lẫn Helen mà không vì lý do gì cả.

Hoàng nhất quyết bắt Helen phải đem đồng khoáng thạch để ở phòng riêng, cũng như ra lệnh cho Ethas ề cổ vác mấy miếng đá nặng gần tạ này đi cho rộng chỗ. Phân tài liệu cũng như ghi chép Helen cuối cùng cũng phải phân loại ra làm hai mục, những thứ nào quá cũ bị không còn giá trị sử dụng thì bị tổng hết vào hòm rồi cho ra kho. Hoàng không biết lôi đâu ra một cái kệ có nhiều ngăn, rồi bảo Helen về sau muốn ghi chép cái gì thì để vào đó cho gọn.

Sau hơn hai giờ dọn dẹp tích cực, cuối cùng thì căn phòng cũng trông sáng sủa hơn đôi chút, giờ đây nó đã có thể đón ánh nắng mặt trời từ bên ngoài chiếu vào chứ không tối thui lui như lúc trước nữa. Ethas ngồi bệt dưới sàn, lưng áo ướt đẫm mồ hôi, thở hồng hộc như sắp chết tới nơi, rất có dáng vẻ vừa đi lao động khổ sai về. Helen thì vẫn còn đang bị Hoàng lải nhải không dứt lời về việc sắp xếp đồ đạc sao cho khoa học, dù sao việc đã xong nên có vẻ cô ta cũng không muốn đòi co với hẳn làm gì.

Hoàng rảnh rồi không có việc gì làm bèn tiện tay nhặt một tờ tài liệu lên xem thử, thực ra đồng này toàn là bản nháp do Helen ghi tạm, nên chúng khá rối và không rõ ràng. Hoàng liếc qua mấy cái liền, định bụng chỉ đọc cho qua thời gian mà thôi, nhưng sau đó một lúc hẳn bỗng trở nên nghiêm túc và xem xét chúng rất kỹ, miệng liên tục lẩm nhẩm:

- “Khối lượng, kích thước, độ dày của khoáng thạch... ở đây lại toàn là ghi chép mật độ nguyên lực, sao lạ thế nhỉ?”

Hoàng ban đầu là tò mò, nhưng sau khi đọc qua một loạt tờ ghi chép sót lại của Helen thì thấy cực kỳ quái lạ. Cô ta đúng là giáo sư chuyên nghiên cứu khoáng thạch thật, nhưng cái đồng này thì chỉ thuần là các số liệu kỹ thuật, không hề có tí ứng dụng thực tế nào cả. Tuy nói là mỗi người có chuyên môn khác nhau, nhưng khoáng thạch trong thế giới này tới lui cũng phải để phục vụ con người, không thể nào nói một giáo sư cỡ như Helen lại chỉ cắm đầu vào lý thuyết suông mà không có sản phẩm thực tiễn. Hoàng không nén nổi lòng hiếu kỳ, quay sang hỏi Helen:

- Tại sao cô chỉ chú trọng tới số liệu chay thế này, không có một chút sản phẩm ứng dụng nào sao?

Helen đang húi lúi sắp xếp giấy tờ, nghe thấy Hoàng hỏi về vấn đề học tập thì rất chuyên nghiệp đứng dậy nhanh chóng giải đáp:

- Cái quan trọng nhất của khoáng thạch là số lượng nguyên lực, tất cả nghiên cứu đều chú trọng làm sao để khiến chúng phát huy hiệu quả tốt nhất, còn ý cậu nói sản phẩm ứng dụng là sao?

- Thì tức là mấy cái máy móc dùng khoáng thạch làm nguyên liệu, kiểu như máy nước nóng này, máy điều hòa, tủ lạnh, máy giặt... các kiểu ấy.

Hoàng vừa nói vừa khoa chân múa tay tìm cách diễn giải cho Helen, hẳn đang đem tư duy của người Trái Đất thế kỷ hai mốt áp vào cái thế giới này, mà quên bồng mất rằng ở đây khoa học với kỹ thuật còn chưa phát triển tới mức đấy. Quả nhiên Helen đứng sững lại vài giây, vẻ mặt hơi khó hiểu nhìn học viên của mình đang xoắn ra một tràng từ ngữ quái dị một cách đầy khả nghi, rất giống kiểu bác sĩ nhìn bệnh nhân tâm thần.

Thực ra vấn đề này bắt nguồn từ tư duy: “Nguyên lực con người thống trị tất cả” đã ăn sâu bén rễ vào tất cả cư dân tại đây, bất kể là quý tộc cao quý nhất hay người bình thường, các loại khoáng thạch tuy có nhiều nhưng vẫn chỉ được tính là đồ dùng phụ trợ mà thôi, cốt lõi vẫn phải do con người làm việc. Do đó mặc dù đã được sử dụng rộng rãi trong mọi mặt đời sống, nhưng đến cuối cùng khoáng thạch chỉ dừng lại ở phần công nghiệp là chủ yếu, còn mặt ứng dụng cho dân dụng thì rất thưa thớt.

Nếu xét theo tiêu chuẩn của xã hội hiện đại ở Trái Đất, thì đồng đồ dùng trong nhà tại thế giới này chả khác gì thời đồ đá. Chúng chỉ gói gọn trong mấy thứ như: máy sưởi, bếp và bóng đèn thấp sáng... tất nhiên cũng có vài kỹ sư nghiên cứu để phát triển lên, thí dụ như máy bảng quảng cáo ma thuật mà Hoàng từng thấy, nhưng chung quy thì vẫn là ít tới đáng thương, hoàn toàn không tương xứng với tầm vóc khổng lồ của chúng một chút nào.

Hoàng ngồi nghe Helen giải thích về vấn đề này, trong đầu càng lúc càng cảm thấy không thể tin được, mấy người này đang ngồi trên một cái mỏ vàng... không, phải nói là mỏ kim cương thì đúng hơn nhưng lại chẳng hề biết sử dụng chúng, cuối cùng hẳn nhin hết nổi và buột miệng nói:

- Các người thực sự nghiên cứu ngu như lợn vậy.

Helen không hiểu “lợn” trong câu nói của Hoàng có nghĩa là gì, nhưng

qua thái độ và nét mặt của hắn thì chẳng khó khăn để đoán được thằng này đang có ý nói đùa. Dù sao một học viên vừa sai bảo, vừa chửi giáo sư sư của mình sa sả là hành vi chẳng hề tốt đẹp gì, điều này khiến Helen nhất thời không biết trả lời lại thế nào. Nhưng Hoàng thì hiển nhiên không hề quan tâm, hắn trầm ngâm suy nghĩ một lúc rồi quay sang nói:

- Được rồi, chúng ta sẽ có vài cải tiến ở đây, tôi sẽ mở não cho các người thấy thế nào là ứng dụng của công nghệ hiện đại.

Hoàng nói xong thì đứng dậy bỏ vào phòng tắm của Helen, rất đường hoàng hệt như ở nhà mình. Hắn sẫm soi mấy cái vòi nước bên trong, nắm nắm vặn vặn đủ kiểu bằng con mắt khinh bỉ không thèm che dấu, tới mức Helen đứng bên ngoài nhìn vào cũng hơi đỏ mặt lên. Ehas thì chẳng hiểu Hoàng muốn làm gì, nhưng cậu ta đã có kinh nghiệm là lúc như thế này thì tốt nhất là cứ im lặng và chờ bị sai bảo thì hơn, quả nhiên sau khi bước ra khỏi phòng tắm Hoàng liền lên giọng khinh khỉnh:

- Tất cả phòng tắm của các người toàn dùng đồ thô sơ kiểu đồ đá thế này thôi hả?

Thực ra đây thuần túy là một câu hỏi đùa, vì bản thân Hoàng cũng đã sử dụng chán chê mấy thứ này rồi, chẳng qua là không để ý vì nghĩ nó chẳng quan trọng, tới hôm nay có vụ khoáng thạch nên hắn mới đột nhiên thấy hứng thú. Ehas đã quen với cách nói như vậy của Hoàng nên rất nhanh trả lời:

- Hầu hết phòng tắm của người thường đều như vậy, quý tộc thì hình như đẹp hơn.

- Không, ý tôi là các người không có vòi hoa sen, không có bồn tắm, không có cái nôi gì tương tự như vậy sao?

Nhìn vẻ mặt hoang mang của Ethas thì Hoàng cũng hiểu là cậu ta chẳng hiểu mình nói gì, hấn quay lưng lại nhìn ngó rồi tính toán đôi chút, tiện tay vợ lấy một tờ giấy gần đó ghi chép xong ra lệnh luôn:

- Ethas, chạy sang kho của khoa lấy cho tôi mấy thứ này, đi sớm về sớm.

Ethas nhận lấy tờ giấy danh sách, hỏi cũng không hỏi mà rất nhanh rảo bước đi luôn, Hoàng lại tiếp tục quay sang Helen:

- Nhờ cô chỉ cho tôi cái đường ống nước ở nhà này ở đâu giùm.

Khoảng nửa tiếng sau đó, cả ba người đã đứng phía bên hông nhà, Ethas vác về một chồng dây nhợ và cột chống mà chính bản thân cậu ta cũng không hiểu để làm gì. Dự định của Hoàng là làm máy nước nóng, cộng thêm một cái vòi hoa sen cho đủ bộ. Nước của căn nhà Helen được lấy trực tiếp từ nguồn chính của học viện, đi thông qua các vòi nhỏ cắm ngầm dưới đất, bây giờ chỉ cần làm thêm một đường nối riêng ra là xong.

Rất may là học viện còn có các cơ quan đơn giản để chia luồng, chỉ cần mở ra gắn thêm là dùng luôn chứ không phải mất công làm lại từ đầu, khoa Khoáng thạch học cũng dư giả mấy thứ này nên vật liệu coi như không thiếu. Hoàng mở mạch chính của ốc đảo này ra xong gắn ống nước của mình vào, nối ra thêm một đường mới vào phòng tắm của Helen. Hấn còn cẩn thận chế ra vài cái gạt tam giác để ngăn phân chia luồng nước này, đúng như kiểu vòi nóng lạnh ở Trái Đất.

Làm vòi hoa sen thì phiền phức hơn một chút vì dù sao Hoàng cũng không phải thợ thủ công xịn, hấn chỉ đơn giản lấy một tấm vải mỏng đục lỗ chi chít rồi trùm lên cái vòi mới, sau đó đấu dây dài ra vào đường nước vừa lắp và treo nó lên mà thôi. May mắn là ở Trái Đất lúc trước do

sống một mình nên mấy công việc này Hoàng cũng từng làm qua, cho nên thành quả của lúc này tuy hơn xấu xí nhưng dùng vẫn gọi là tạm được. Sau khi xong xuôi hẳn quay sang Helen đang đứng bên cạnh và nói:

- Đây gọi là vòi hoa sen, dùng để tắm cho thoải mái.

Hoàng nói xong liền mở van, khiến chiếc vòi hoa sen tuôn ra hàng loạt tia nước nhỏ li ti xịt mạnh xuống sàn. Cảnh tượng này khiến Helen và Ethas vô cùng tò mò, nhìn chăm chăm vào nó không chớp mắt, Hoàng thấy vậy thì đẩy hai người vào phòng tắm rồi bắt đầu quảng cáo:

- Có bao giờ các bạn gặp khó khăn trong việc gội đầu không, hay vòi nước đặt quá thấp làm khó chịu. Nếu vậy thì đừng lo nữa vì với chiếc vòi hoa sen này mọi thứ sẽ được giải quyết, không còn phải mất công với tay gội nước, không phải khổ sở vén tóc nữa. Nước ở trên cao sẽ xả xuống vô cùng tiện dụng, kết hợp với dòng chảy nhẹ nhàng sẽ cho các bạn cảm giác tận hưởng cuộc sống là như thế nào.

Hoàng vừa ba hoa bốc phét vừa nhân cơ hội hết nắm tay lại vuốt tóc Helen, tận tình hít ngửi sờ mó con gái nhà lành hết sức có thể. Ethas đứng lớ ngớ lom lom nhìn cái vòi hoa sen bị Hoàng bất chợt mở nước, khiến cậu ta ướt nhem nhem như chuột, kêu la oái oái tí thì ngã đập mặt xuống sàn. Không thể phủ nhận thứ gọi là “vòi hoa sen” này làm tuy đơn giản nhưng gây hiếu kỳ rất lớn, khiến Helen sẫm soi một lúc khá lâu, trong khi đó Hoàng đã bắt tay vào làm nốt thứ còn lại - máy nước nóng.

Nguyên lý làm máy nước nóng của Hoàng cũng chả có gì phức tạp, đó là dùng khoáng thạch nguyên liệu loại rẻ tiền, thứ này tương tự như hòn đá dùng để đun nước sôi nấu mì, nhưng có nhiệt độ thấp hơn để phù hợp với cơ thể người. Tiếp theo hẳn đóng một hộp nhỏ lên tường, nối đường dây đi ngang qua viên đá để nó có thể tăng nhiệt độ khi nước chảy vào.

Về phần công tắc mở thì do ở thế giới này không có điện, nên Hoàng làm một cái ròng rọc nhỏ bên trong hộp nối dây ra ngoài, khi cần dùng thì kéo dây viên đá sẽ hạ xuống để người dùng truyền nguyên lực kích hoạt. Do vòi nước đã được Hoàng cải tiến bằng cái ngăn tam giác lúc này, nên giờ nó có thể dùng cả nước nóng và nước thường bằng cách gạt qua trái hoặc phải. Tất nhiên mấy cái kiến thức cơ bản này thì ai ở thế giới hiện đại cũng làm được, Hoàng chỉ là thằng bắt chước mà thôi.

- Được rồi, xong xuôi, đây gọi là máy nước nóng phiên bản đá nguyên lực, sắp được đăng ký bản quyền nhé.

Trước mặt Helen và Ethas là một tổ hợp kỳ dị với rất nhiều dây nhợ lằng nhằng, trừ cái vòi hoa sen lúc này thì lúc này phòng tắm có thêm một cái vòi khác có hai đầu, nối với hộp gỗ nhỏ trên cao kế bên đường nước chính. Hoàng thấy hai người đứng nhìn tới đực mặt ra như ngỗng ỉa bèn tiến lại thị phạm, hấn kéo dây thả hòn đá nguyên lực phía trên xuống và giải thích.

- Khi nào cần nước nóng hãy kéo dây xuống và truyền nguyên lực vào đá, sau đó bỏ nó lại chỗ cũ và xả nước...

Hoàng vừa nói vừa làm rất chậm rãi để Helen và Ethas có thể thấy được, sau khi được truyền năng lượng, viên đá liền chậm rãi nóng lên rồi bốc hơi nhẹ nhẹ. Hoàng lấy tay mở cho nước đi qua khiến nó vang lên mấy tiếng xì xì to tướng, nhưng sau một lúc thì im bật đi luôn, vô cùng có phong thái dọa người. Ethas đứng nhìn gần đó bị Hoàng lôi vào cầm tay thẳng vào dòng nước đang chảy ra, cậu ta la oái oái tính rụt lại nhưng ngay lập tức là ăn một cái đấm vào đầu. Rất may là nước này cũng không nóng nên một lúc sau mọi việc đều ổn thỏa, Ethas kêu lên cảm thán:

- Wa, có nước nóng thật luôn, đơn giản thế này mà trước giờ tôi không biết.

Helen nghe Ehas nói vậy thì cũng tự mình cho tay vào kiểm chứng, thậm chí còn lôi cục đá phía trên ra đích thân làm thử, khuôn mặt lộ rõ vẻ ngạc nhiên không thể che dấu được. Hoàng đứng bên cạnh nhìn cảnh này mà mặt nở một nụ cười cực kỳ bỉ ổi, cao giọng nói xuống:

- Thấy chưa, tôi đã bảo là các người nghiên cứu ngu như lợn có sai đâu.

LINK Truyện:

Ngai Vàng Của Hoàng Đế <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/ngai-vang-cua-hoang-de-3586781.html>

LINK Chương này:

Chương 97: Các người nghiên cứu ngu như lợn ấy

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/ngai-vang-cua-hoang-de-3586781/chuong-97.html>